

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาจิตสาธารณะด้วยกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะและประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะด้วยกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะด้วยกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

E	แทน	กลุ่มทดลอง
C	แทน	กลุ่มควบคุม
O ₁	แทน	การทดสอบจิตสาธารณะของผู้นำนักเรียนก่อนการทดลอง
X ₁	แทน	สอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2551
X ₂	แทน	สอนฝึกโดยใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
O ₂	แทน	การทดสอบจิตสาธารณะของผู้นำนักเรียนหลังการทดลอง ₁
O ₃	แทน	การทดสอบจิตสาธารณะของผู้นำนักเรียนหลังการทดลอง ₂
t	แทน	ค่าที (T-dependent Samples) ชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน
t	แทน	ค่าที (T-independent Samples) ชนิดกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระต่อกัน
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 1 ลักษณะและประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมเพื่อพัฒนา

จิตสาธารณะด้วยกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้นำนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 3

1.1 ลักษณะของชุดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะด้วยกระบวนการ เรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Documentary analysis) องค์ประกอบของจิตสาธารณะและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน (ภาคผนวก ง) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่และการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อนำไปสู่การสังเคราะห์องค์ประกอบของจิตสาธารณะและองค์ประกอบชุดฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาจิตสาธารณะ สรุปได้ดังนี้

1.1.1 องค์ประกอบของจิตสาธารณะด้วยกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมี 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ด้านการเสียสละต่อสังคม และด้านความมุ่งมั่นพัฒนาสังคม

1.1.1.1 องค์ประกอบย่อยที่ 1 การช่วยเหลือผู้อื่น มี 4 องค์ประกอบย่อย คือ (1) การแนะนำสิ่งที่ถูกที่ควรแก่ผู้อื่น (2) การร่วมมือกับผู้อื่นในการพัฒนาสังคม (3) การอำนวยความสะดวกให้กับผู้อื่น และ (4) การแบ่งปันสิ่งของให้กับผู้อื่น

1.1.1.2 องค์ประกอบย่อยที่ 2 การเสียสละเพื่อสังคม มี 5 องค์ประกอบย่อย คือ (1) การสละกำลังกาย กำลังทรัพย์และเวลา (2) การช่วยเหลือผู้อื่นและสังคม (3) การเห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และรู้จักเป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ (4) การสละประโยชน์ที่ตนพึงได้รับเพื่อแลกกับประโยชน์ของคนหมู่มาก หรือคนที่อ่อนแอกว่า และ (5) การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

1.1.1.3 องค์ประกอบย่อยที่ 3 การมุ่งมั่นพัฒนาสังคม มี 3 องค์ประกอบย่อยคือ (1) การสนใจในปัญหาและการเปลี่ยนแปลงพร้อมทั้งเสนอความคิดที่จะพัฒนาสังคม (2) การตั้งใจที่จะทำงานอย่างหนึ่งอย่างใดให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด และเป็นประโยชน์ต่อสังคม และ (3) การตั้งใจที่จะทำงานของส่วนรวมจนสำเร็จและการริเริ่มสิ่งใหม่ๆ เพื่อพัฒนาสังคมจนสำเร็จ

1.1.2 องค์ประกอบของกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์มี 4
 ชั้น คือ (1) ชั้นการสร้างประสบการณ์ (2) ชั้นสังเกตปฏิบัติการตอบสนอง (3) ชั้นมีทัศนคติเชิง
 นามธรรม และ (4) ชั้นทดลอง

1.1.3 องค์ประกอบของชุดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาด้านจิตสาธารณะ
 มี 9 องค์ประกอบ ได้แก่ ชื่อชุดฝึกอบรม หัวข้อเนื้อหา แนวคิด วัตถุประสงค์ กิจกรรม
 หรือวิธีการดำเนินการ ภาระงาน หรือชิ้นงาน สื่อ อุปกรณ์ แหล่งเรียนรู้ ระยะเวลาที่ใช้
 ฝึกอบรม และการประเมินผล

ผู้วิจัยได้นำผลจากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิมาจัดทำร่างชุดฝึกอบรบประกอบด้วย 3 ด้านรวม 12 กิจกรรมให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้โดยเรียงลำดับตามความยากง่าย ในแต่ละกิจกรรมประกอบด้วย ชุดฝึกอบรบและแบบวัดจิตสาธารณะเพื่อใช้ในการฝึกอบรบและตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียนโดยมีรายละเอียด ดังนี้

ด้านที่ 1 การช่วยเหลือผู้อื่น

กิจกรรมที่ 1 บทสะท้อนเชิงรูปธรรมกับจิตสาธารณะ

กิจกรรมที่ 2 มารู้จักจิตสาธารณะกันเถอะ

กิจกรรมที่ 3 รู้ใช้รู้รักษาพัฒนาจิตสาธารณะ

กิจกรรมที่ 4 หัวใจอาสาบำเพ็ญความดี

ด้านที่ 2 การเสียสละเพื่อสังคม

กิจกรรมที่ 5 ความเสียสละความมีน้ำใจ

กิจกรรมที่ 6 ความสะอาดคือความสุข

กิจกรรมที่ 7 คนดีของชุมชน

กิจกรรมที่ 8 ความดีงามในชุมชน

ด้านที่ 3 การมุ่งมั่นพัฒนาสังคม

กิจกรรมที่ 9 ความร่วมมือร่วมใจ

กิจกรรมที่ 10 สร้างวินัยสร้างจิตสาธารณะ

กิจกรรมที่ 11 ชีวิตพัฒนาได้ถ้าใจเราพร้อม

กิจกรรมที่ 12 ถอดบทเรียนจากการพัฒนาจิตสาธารณะ

ในแต่ละกิจกรรมมีองค์ประกอบของชุดฝึกอบรดังนี้

1. ชื่อกิจกรรม
2. หัวข้อเนื้อหา
3. แนวคิด
4. วัตถุประสงค์
5. กิจกรรมหรือวิธีการดำเนินการ
6. ภาระงาน หรือชิ้นงาน
7. สื่อ อุปกรณ์ แหล่งเรียนรู้
8. ระยะเวลาที่ใช้ฝึกอบรบ

9. การประเมินผล

ผู้วิจัยได้นำร่างชุดฝึกอบรมไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบด้วยการประชุมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จัดขึ้น ณ ห้อง 543 อาคารบัณฑิตวิทยาลัย ชั้น 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ในวันศุกร์ที่ 4 ตุลาคม 2556 เวลา 09.00-11.30 น. ผู้ร่วมประชุมกลุ่มประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 คน อาจารย์ที่ปรึกษาริทยานิพนธ์ ผู้ช่วยผู้วิจัย ประธานดำเนินการ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง โดยมี ดร.ปารณทัตต์ แสนวิเศษ เป็นผู้ดำเนินการ สำระสำคัญจากการประชุมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

1.2 การสร้างชุดฝึกอบรม

การสร้างชุดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ดำเนินการโดยการประชุมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 คน เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อระดมความคิดเห็นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับร่างชุดฝึกอบรมและการปรับปรุงชุดฝึกอบรม (รายละเอียดในภาคผนวก จ.) ร่างชุดฝึกอบรมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมี 12 กิจกรรมประกอบไปด้วย

ด้านที่ 1 การช่วยเหลือผู้อื่น

กิจกรรมที่ 1 บทสะท้อนเชิงรูปธรรมกับจิตสาธารณะ

กิจกรรมที่ 2 ภารกิจจิตสาธารณะกันเถอะ

กิจกรรมที่ 3 รู้ใช้รู้รักษาพัฒนาจิตสาธารณะ

กิจกรรมที่ 4 หัวใจอาสา นำพาความสุข

ด้านที่ 2 การเสียสละเพื่อสังคม

กิจกรรมที่ 5 ความเสียสละความมีน้ำใจ

กิจกรรมที่ 6 ความสะอาดคือความสุข

กิจกรรมที่ 7 คนดีของชุมชน

กิจกรรมที่ 8 ความดีงามในชุมชน

ด้านที่ 3 การมุ่งมั่นพัฒนาสังคม

กิจกรรมที่ 9 ความร่วมมือร่วมใจ

กิจกรรมที่ 10 สร้างวินัยสร้างจิตสาธารณะ

กิจกรรมที่ 11 ชีวิตพัฒนาได้ถ้าใจเราพร้อม

กิจกรรมที่ 12 ถอดบทเรียนจากการพัฒนาจิตสาธารณะ

ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้โดยเรียงลำดับตามความยากง่าย ในแต่
กิจกรรมประกอบด้วย ชุดฝึกอบรม แบบประเมินความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรม และแบบ
วัดจิตสาธารณะ เพื่อใช้ ประเมินความพึงพอใจ และตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียน
ในแต่ละกิจกรรมของชุดฝึกอบรมประกอบด้วย 1) ชื่อกิจกรรมฝึกอบรม 2) หัวข้อเนื้อหา
3) แนวคิด 4) วัตถุประสงค์ 5) กิจกรรมหรือวิธีการดำเนินการ 6) ภาระงาน หรือชิ้นงาน
7) สื่อ อุปกรณ์ แหล่งเรียนรู้ 8) ระยะเวลาที่ใช้ฝึกอบรม และ 9) การประเมินผล ผลจาก
การประชุมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงชุดฝึกอบรมและหลอมรวมกิจกรรมที่
ซ้ำซ้อนเข้าด้วยกันจาก 12 กิจกรรมเหลือ 10 กิจกรรมดังนี้

ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ประกอบด้วย

กิจกรรมที่ 1 บทสะท้อนเชิงรูปธรรมกับจิตสาธารณะ

กิจกรรมที่ 2 มาเรียนรู้เป็นผู้มีจิตสาธารณะกันเถอะ

กิจกรรมที่ 3 หัวใจอาสา นำพาความสุข

ด้านการช่วยสังคม ประกอบด้วย

กิจกรรมที่ 4 ความเสียสละและความมีน้ำใจ

กิจกรรมที่ 5 ความสะอาดคือความสุข

กิจกรรมที่ 6 คนดีของชุมชน

ด้านการมุ่งมั่นพัฒนาสังคม ประกอบด้วย

กิจกรรมที่ 7 ความร่วมมือร่วมใจ

กิจกรรมที่ 8 สร้างวินัยจิตสาธารณะ

กิจกรรมที่ 9 ชีวิตพัฒนาได้ถ้าใจพร้อม

กิจกรรมที่ 10 ถอดบทเรียนจากการสร้างจิตสาธารณะ

การพัฒนาจิตสาธารณะด้วยกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้นำ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร
เขต 3 ผู้วิจัยได้กำหนดตารางการฝึกอบรม ดังแสดงในตาราง 7- 9

ตาราง 7 ตารางการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ วันที่หนึ่ง

เวลา	กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ
07.30-08.30 น.	-ผู้เข้าอบรมลงทะเบียน รายงานตัว รับ	ผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัย
08.30-09.00 น.	เอกสาร	ผู้อำนวยการโรงเรียน
09.00-09.30 น.	-พิธีเปิดและชี้แจงวัตถุประสงค์ของการ	ผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัย
09.30-10.00 น.	ฝึกอบรม	วิทยากรและผู้วิจัย
10.00-10.10 น.	-ทดสอบก่อนการฝึกอบรม(Pre-test)	
10.10-12.00 น.	-กิจกรรมละลายพฤติกรรม	วิทยากรและผู้วิจัย
12.00-13.00 น.	-พักรับประทานอาหารว่าง	
13.00-13.20 น.	-กิจกรรมบทสะท้อนเชิงรูปธรรมกับจิต	วิทยากรและคณะ
13.20-15.20 น.	สาธารณะ	วิทยากรและผู้วิจัย
15.20-15.30 น.	-พักรับประทานอาหารกลางวัน	
15.30-16.30 น.	-กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์	วิทยากรและผู้วิจัย
16.30-16.50 น.	-กิจกรรมมาเรียนรู้เป็นผู้มีจิตสาธารณะกัน	ผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัย
16.50-17.00 น.	ถอด	ผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัย
	-พักรับประทานอาหารว่าง	
	-กิจกรรมหัวใจอาสา นำพาความสุข	
	-สรุปประเมินประจำวัน	
	-พบพี่เลี้ยงกลุ่มย่อย	

ตาราง 8 ตารางการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ วันที่สอง

เวลา	กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ
07.30-08.00 น.	-กิจกรรมทบทวนและ warm up	วิทยากรและผู้วิจัย
08.00-08.30 น.	-กิจกรรมบริหารจัดการ	พระวิทยากรและคณะ
08.30-10.00 น.	-กิจกรรมความเสียสละและความมีน้ำใจ	วิทยากรและผู้วิจัย
10.00-10.10 น.	-พักรับประทานอาหารว่าง	
10.10-12.00 น.	-กิจกรรมความสะอาดคือความสุข	วิทยากรและผู้วิจัย
12.00-13.00 น.	-พักรับประทานอาหารกลางวัน	
13.00-13.20 น.	-กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์	วิทยากรและผู้วิจัย
13.20-15.20 น.	-กิจกรรมคนดีของชุมชน	วิทยากรและผู้วิจัย
15.20-15.40 น.	-พักรับประทานอาหารว่าง	
15.40-16.00 น.	-สรุปประเมินประจำวัน	วิทยากรและผู้วิจัย
16.00-16.30 น.	-พบพี่เลี้ยงกลุ่มย่อย	ผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัย

ตาราง 9 ตารางการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ วันที่สาม

เวลา	กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ
07.30-08.00 น.	-กิจกรรมทบทวนและ warm up	วิทยากรและผู้วิจัย
08.00-08.30 น.	-กิจกรรมบริหารจัดการ	พระวิทยากรและผู้วิจัย
08.20-10.20 น.	-กิจกรรมความร่วมมือร่วมใจ	วิทยากรและผู้วิจัย
10.20-10.30 น.	-พักรับประทานอาหารว่าง	
10.30-12.00 น.	-กิจกรรมสร้างวินัยจิตสาธารณะ	วิทยากรและผู้วิจัย
12.00-13.00 น.	-พักรับประทานอาหารกลางวัน	
13.00-13.20 น.	-กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์	วิทยากรและผู้วิจัย
13.20-15.20 น.	-กิจกรรมชีวิตพัฒนาได้ถ้าใจพร้อม	วิทยากรและผู้วิจัย
15.20-15.40 น.	-พักรับประทานอาหารว่าง	วิทยากรและผู้วิจัย
15.40-16.40 น.	-กิจกรรมถอดบทเรียนจากการสร้างจิตสาธารณะ	ผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัย
16.40-17.10 น.	ทดสอบหลังฝึกอบรม (Posttest)	ผู้วิจัยและผู้ช่วยผู้วิจัย
17.10-17.40 น.	พิธีปิดการอบรมและมอบวุฒิบัตร	ประธาน และผู้วิจัย

ตัวอย่างชุดฝึกอบรบเพื่อการพัฒนาจิตสาธารณะของผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีลักษณะ ดังนี้

ชุดที่ 1 การช่วยเหลือผู้อื่น

กิจกรรมบทสะท้อนเชิงรูปธรรมกับจิตสาธารณะ

1. สาระสำคัญ

“จิตสาธารณะ” (Public Mind) หมายถึงจิตลักษณะของบุคคล ที่ให้ความสำคัญต่อการปลูกจิตสำนึกที่ให้ รู้คิด รู้ชอบ และรู้ปฏิบัติตนเกี่ยวกับ การช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละต่อสังคม และการให้ความร่วมมือในการมุ่งมั่นพัฒนาสังคม ซึ่งส่งผลต่อการช่วยลดปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม และทำให้สังคมน่าอยู่มากขึ้น

2. วัตถุประสงค์ทั่วไป

มีความรู้ ความเข้าใจ เกิดความตระหนักเห็นคุณค่าและความสำคัญของการมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะ

3. วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรบ

1. สามารถอธิบายความหมาย ความสำคัญ และตระหนักถึงการมีพฤติกรรมจิตสาธารณะได้
2. สามารถบอก และวิเคราะห์พฤติกรรมที่สะท้อนถึงการมีจิตสาธารณะได้
3. สามารถแสดงพฤติกรรมช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อนโดยใช้หลักจิตสาธารณะได้

4. เนื้อหา

1. ความหมายของจิตสาธารณะ
2. ความสำคัญและความจำเป็นของการฝึกอบรบเรื่องจิตสาธารณะ
3. แนวทางการปฏิบัติตนเป็นผู้มีพฤติกรรมด้านจิตสาธารณะ

5. กิจกรรมการฝึกอบรบ

1. ขึ้นสร้างประสบการณ์ (15 นาที)
 - 1.1 ครูแจ้งวัตถุประสงค์การฝึกอบรบเรื่องจิตสาธารณะ วิธีการทำกิจกรรม และเกณฑ์การวัดผลประเมินผลให้นักเรียนทราบ

1.2 ครูนำเข้าสู่บทเรียน โดยให้นักเรียนดูภาพ การทำความสะอาดบริเวณโรงเรียนและภาพการพัฒนาชุมชน โรงเรียน วัด ของนักเรียน และ วิดีโอเกี่ยวกับการช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากเหตุการณ์น้ำท่วม

ภาพที่ 1 นักเรียนร่วมกันพัฒนาบริเวณโรงเรียน

ภาพที่ 2 นักเรียนร่วมกันพัฒนาชุมชนและวัด

ภาพที่ 3 วิดีโอการช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากเหตุการณ์น้ำท่วม

2. ขั้นสังเกตปฏิบัติการตอบสนอง (15 นาที)

2.1 ครูพูดคุยซักถามนักเรียนถึงภาพการปฏิบัติกิจกรรมทั้งสามภาพ และให้ร่วมกันวิเคราะห์ว่า เพราะเหตุใดทุกคนจึงร่วมกันทำด้วยความเต็มใจ มีอะไรเป็นแรงจูงใจในการทำงานครั้งนี้ สุ่มนักเรียนตอบ 2-3 คน

3. ขั้นหมั่นทัศนเชิงนามธรรม (25 นาที)

3.1 ครูถามคำถามนักเรียนว่าถ้าหากนักเรียนพบกับสถานการณ์ต่อไปนี้ นักเรียนจะปฏิบัติตนอย่างไร

➤ สถานการณ์ที่ 1 ขณะที่นักเรียนเข้าแถวซื้อบัตรรับประทานอาหารมีคนมาแซงคิวด้านหน้านักเรียน

➤ สถานการณ์ที่ 2 ขณะที่นักเรียนกำลังจะข้ามถนนเห็นคนตาบอดกำลังเดินข้ามถนนเช่นกัน

➤ สถานการณ์ที่ 3 ขณะนักเรียนเดินอยู่ริมถนน และได้รับแจกใบปลิวโฆษณาสินค้าจากห้างสรรพสินค้า เมื่ออ่านเสร็จแล้วและไม่ต้องการใช้ต่อ

➤ สถานการณ์ที่ 4 นักเรียนซื้อขนมที่ร้านสะดวกซื้อ และร้านสะดวกซื้อใส่ถุงพลาสติกให้

➤ สถานการณ์ที่ 5 ขณะนักเรียนโดยสารรถประจำทาง ที่มีผู้ให้บริการทั้งขึ้นและลงมาก

3.2 นักเรียนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับความหมาย และความสำคัญของการมีจิตสาธารณะโดยที่ครูคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือตามสถานการณ์ ต่อจากนั้นครูแจกใบความรู้ที่ 1 เรื่องจิตสาธารณะ

4. ขั้นทดลองลงมือปฏิบัติในสถานการณ์ใหม่ (35 นาที)

4.1 แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาจากใบความรู้ แล้วนำเอาความรู้ ความเข้าใจที่ได้ศึกษาร่วมกันเกี่ยวกับเรื่องจิตสาธารณะ ให้ร่วมกันคิด

ประเด็นของการปฏิบัติตนเป็นผู้มี จิตสาธารณะ และร่วมกันสร้างเป็นบทละครสั้นที่สะท้อนประเด็นที่กลุ่มตนเองคิดไว้ แล้วออกมาแสดงให้เพื่อนๆ และคณะครู ได้ชม กลุ่มที่แสดงสะท้อนประเด็นได้ดีที่สุดจะได้รับการประกาศยกย่องชมเชย

4.2 ครูให้นักเรียนทุกคนเข้ากลุ่มเดิม และให้เลือกประธานกลุ่มและเลขา กลุ่มใหม่เพื่อหมุนเวียนให้นักเรียนเป็นผู้นำผู้ตามและร่วมปรึกษากันว่าจะนำเสนอประชาสัมพันธ์เรื่องจิตสาธารณะ เพื่อเชิญชวนผู้อื่นให้เห็นความสำคัญและมีความตระหนักได้อย่างไร โดยมีเนื้อหาสาระในแต่ละกลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เขียนสรุปเป็นคำขวัญ

กลุ่มที่ 2 ทำแผ่นพับ

กลุ่มที่ 3 เขียนเรียงความ

กลุ่มที่ 4 วาดภาพ

โดยให้ตัวแทนกลุ่มออกมาจับฉลาก ว่ากลุ่มใดจะได้ทำเรื่องใด ร่วมกันคิด และนำความรู้ที่ได้ จัดทำแผ่นพับประชาสัมพันธ์ตามที่จับฉลากได้ แล้วมานำเสนอหน้าห้องเรียน

4.3 ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนของกลุ่มออกมานำเสนอผลงาน โดยการจับฉลาก ใครจะนำเสนอ ก่อน – หลัง สมาชิกคนอื่นร่วมกันวิจารณ์ ครูคอยสรุปให้ใจความสำคัญเสนอแนะ แสดงชื่นชม และนำผลงานติดบอร์ดหน้าชั้นเรียน

4.4 ครูให้นักเรียนศึกษาเอกสารเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง จิตสาธารณะ สรุปความรู้ที่ได้รับเขียนคำตอบลงในใบงานที่ 1.1 (หน้า 6)

4.5 ครูแจกแบบบันทึกการทำงานด้านจิตสาธารณะ (หน้า 12) เกี่ยวกับเรื่องการมีพฤติกรรมจิตสาธารณะ ให้กับนักเรียนทุกคนพร้อมทั้งครูอธิบายการเขียนรายงานให้นักเรียนเข้าใจ ต่อจากนั้นให้นักเรียนบันทึกการปฏิบัติกิจกรรมจิตสาธารณะให้ได้มากที่สุด ลงในใบรายงานการปฏิบัติกิจกรรมจิตสาธารณะที่ครูมอบให้แล้วให้นักเรียนทุกคนนำมาส่งครูในช่วงโมงสรุปสิ้นสุดกิจกรรม

4.6 ครูเดินตรวจสอบขณะนักเรียนเขียนรายงานพร้อมกับให้คำแนะนำถ้าในกรณีนักเรียนมีปัญหาและคัดเลือกผลงานของนักเรียนทุกคนที่มีความถูกต้องหรือเป็นตัวอย่งที่ดีเพื่อ ชมเชย และให้นักเรียนนำไปติดบอร์ดหน้าชั้นเรียน

6. สื่อ อุปกรณ์ แหล่งเรียนรู้

1. วิดีทัศน์ และภาพกรณีศึกษา
2. ใบความรู้ที่ 1.1 เรื่องจิตสาธารณะ
3. ใบงานที่ 1.1 เรื่องจิตสาธารณะ
4. ใบงานที่ 1.2 แบบบันทึกการทำงานด้านจิตสาธารณะ
5. แบบรายงานตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมจิตสาธารณะด้านการช่วยเหลือผู้อื่น

7. ระยะเวลา 1.30 ชั่วโมง

8. การวัดและประเมินผล

วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมินผล
1. ซักถามขณะบรรยายและ หลังการบรรยาย	1. คำถามตามเนื้อหา	ตอบถูก-ผิด
2. สังเกตพฤติกรรมการ ช่วยเหลือผู้อื่น	2. แบบบันทึกการทำงาน ด้านจิตสาธารณะ	ดีมาก ดี พอใช้ ปรับปรุง ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
3. สังเกตพฤติกรรมจิต สาธารณะ	3. แบบรายงานตนเอง เกี่ยวกับพฤติกรรมจิต สาธารณะด้านการ ช่วยเหลือผู้อื่น	ระดับการปฏิบัติ สม่ำเสมอ บ่อยครั้ง บางครั้ง น้อยครั้ง น้อยที่สุด

ภาพกรณีศึกษา

ภาพที่ 1 นักเรียนร่วมกันพัฒนาโรงเรียน

ภาพที่ 2 นักเรียนร่วมกันพัฒนาชุมชนและวัด

ใบความรู้ 1.1 เรื่องจิตสาธารณะ (Public mind)

✘ จิตสาธารณะ

การปลูกฝังจิตใจให้บุคคลมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม เป็นการสร้างคุณธรรมจริยธรรมซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดจากภายใน “จิตสาธารณะ” เป็นสิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญในการปลูกจิตสำนึกให้คนรู้จักเสียสละ ร่วมแรง ร่วมใจ มีความร่วมมือในการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม ช่วยลดปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม ช่วยกันพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อเป็นหลักการในการดำเนินชีวิต ช่วยแก้ปัญหาและสร้างสรรค์ให้เกิดประโยชน์สุขแก่สังคม

✘ ความหมายของจิตสาธารณะ

จิตสาธารณะ (Public mind) หมายถึง จิตสำนึกเพื่อส่วนรวม เพราะคำว่า “สาธารณะ” คือ สิ่งที่มีได้เป็นของผู้หนึ่งผู้ใด จิตสาธารณะจึงเป็นความรู้สึกถึงการเป็นเจ้าของในสิ่งที่เป็นสาธารณะ ในสิทธิและหน้าที่ที่จะดูแลและบำรุงรักษาร่วมกัน เช่น การช่วยกันดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม โดยการไม่ทิ้งขยะลงในแหล่งน้ำ การดูแลรักษาสาธารณะสมบัติ เช่น โทรศัพท์สาธารณะ หลอดไฟฟ้าให้แสงสว่างตามถนนหนทาง แม้แต่การประหยัดน้ำประปา หรือไฟฟ้า ที่เป็นของส่วนรวม โดยให้เกิดประโยชน์คุ้มค่าตลอดจนช่วยดูแลรักษาให้ความช่วยเหลือผู้ทุกข์ได้เอียงยาก หรือ ผู้ที่ร้องขอความช่วยเหลือเท่าที่จะทำได้ ตลอดจนร่วมมือกันกระทำเพื่อให้เกิดปัญหาหรือช่วยกันแก้ปัญหา แต่ต้องไม่ขัดต่อกฎหมายเพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม

✘ จิตสาธารณะเพื่อส่วนรวม

จิตสำนึกเพื่อส่วนรวมนั้นสามารถกระทำได้ โดยมีแนวทางเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. โดยการกระทำตนเอง ต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเอง เพื่อไม่ให้เกิด

ผลกระทบและเกิดความเสียหายต่อส่วนรวม

จิตสาธารณะเพื่อส่วนรวมคือต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคม

2. มีบทบาทต่อสังคมในการรักษาประโยชน์ของส่วนรวม เพื่อแก้ปัญหา
สร้างสรรค์สังคม ซึ่งถือว่าเป็นความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

ช่วยกันเก็บขยะ วิธีหนึ่งแสดงถึงการมีจิตสาธารณะส่วนรวม

✘ ความสำคัญของจิตสาธารณะ

จิตสาธารณะเป็นความรับผิดชอบที่เกิดจากภายใน คือ ความรู้สึกนึกคิด จิตใต้
สำนึกตลอดจนคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งอยู่ในจิตใจ และส่งผลมาสู่การกระทำภายนอก
ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น จะเห็นว่าเกิดจากการขาดจิตสำนึกของคนส่วนรวมในสังคมเป็น
สำคัญ เช่น

1. ปัญหายาเสพติด ซึ่งเกิดจากความเห็นแก่ตัวของผู้ชาย ไม่นึกถึงปัญหาที่
เกิดขึ้นต่อไปกับสังคม

ผู้ขาดจิตสำนึกค้ายาเสพติดถูกตำรวจจับดำเนินคดี

2. ปัญหามลพิษต่างๆ ที่เกิดจากความไม่รับผิดชอบต่อ ขาดจิตสำนึก เช่น การ
จอดรถยนต์โดยไม่ดับเครื่องยนต์ ทำให้เกิดควันพิษ โดยเฉพาะในเมืองใหญ่

การปล่อยน้ำและควันพิษ ของโรงงานอุตสาหกรรม

ทรัพยากรป่าไม้ถูกทำลาย ปัญหาเด็กถูกทอดทิ้ง การใช้ทางเท้าสาธารณะเพื่อประโยชน์ส่วนตัว โดยไม่คำนึงถึงส่วนรวม การทิ้งขยะลงแม่น้ำลำคลอง การฉีดสารเร่งเนื้อแดงในสัตว์เลี้ยง โดยเฉพาะสุกร ซึ่งมีผลต่อโรคภัยไข้เจ็บในมนุษย์ เช่น โรคมะเร็ง เป็นต้น จิตสาธารณะจึงเป็นสิ่งสำคัญในสังคม เยาวชนต้องให้ความสำคัญและตระหนักในสิ่งนี้

✘ ความรับผิดชอบต่อตนเอง

จิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อตนเอง นับว่าเป็นพื้นฐานต่อความรับผิดชอบต่อสังคม ตัวอย่างความรับผิดชอบ ต่อตนเอง ดังนี้

1. ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนหาความรู้
2. รู้จักการออกกำลังกายเพื่อให้สุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์
3. มีความประหยัดรู้จักความพอดี
4. ประพฤติตัวให้เหมาะสม ละเว้นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสีย
5. ทำงานที่รับมอบหมายให้สำเร็จ
6. มีความรับผิดชอบ ตรงเวลา สามารถพึ่งพาตนเองได้

✘ ความรับผิดชอบต่อสังคม

เป็นการช่วยเหลือสังคม ไม่ทำให้ผู้อื่นหรือสังคมเดือดร้อนได้รับความเสียหาย เช่น

1. มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว เช่น เชื้อฟุ้งพ่อแม่ ช่วยเหลืองานบ้าน ไม่ทำให้พ่อแม่เสียใจ
2. มีความรับผิดชอบต่อโรงเรียน ครูอาจารย์ เช่น ตั้งใจเล่าเรียน เชื้อฟุ้งคำสั่งสอนของครู อาจารย์ ปฏิบัติตามกฎระเบียบวินัยของโรงเรียน ช่วยรักษาทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน
3. มีความรับผิดชอบต่อบุคคลอื่น เช่น ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ไม่เอาเปรียบเคารพสิทธิซึ่งกันและกัน
4. มีความรับผิดชอบในฐานะพลเมือง เช่น ปฏิบัติตามกฎหมายของสังคม ปฏิบัติตามกฎหมาย รักษาสมบัติของส่วนรวม ให้ความร่วมมือต่อสังคมในฐานะพลเมืองดี

✘ แนวทางการสร้างจิตสาธารณะ

การสร้างจิตสาธารณะ เป็นความรับผิดชอบในตนเอง แม้ว่าจะได้รับการอบรมสั่งสอน ถ้าตนเองไม่ยอมรับ จิตสาธารณะก็ไม่เกิด ฉะนั้น คำว่า “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” จึงมีความสำคัญส่วนหนึ่งในการสร้างจิตสาธารณะถ้าตนเองไม่เห็นความสำคัญแล้วคงไม่มีใครบังคับได้

นอกจากใจของตนเองแล้ว แนวทางที่สำคัญในการมีจิตสาธารณะยังมีอีกหลายประการ ถ้าปฏิบัติได้ก็จะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมได้

1. **สร้างวินัยในตนเอง** ตระหนักถึงการมีส่วนร่วมในระบบประชาธิปไตย รู้ถึงขอบเขตของสิทธิ เสรีภาพหน้าที่ ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
2. **ให้ความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม** ตระหนักเสมอว่าตนเอง คือส่วนหนึ่งของสังคม ต้องมีความรับผิดชอบในการรักษาสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นเรื่องส่วนรวม ทั้งต่อประเทศชาติและโลกใบนี้
3. **ตระหนักถึงปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสังคม** ให้ถือว่าเป็นปัญหาของตนเองเช่นกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ต้องช่วยกันแก้ไข เช่น ช่วยกันดำเนินการให้โรงงานอุตสาหกรรมสร้างบ่อกักน้ำทิ้งก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ

4. ยึดหลักธรรมในการดำเนินชีวิต เพราะหลักธรรมหรือคำสั่งสอนในทุกศาสนาที่นักถือ สอนให้คนทำความดีทั้งสิ้น ถ้าปฏิบัติได้จะทำให้ตนเองมีความสุข นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมด้วย ทำให้เราสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

★ ตัวอย่างหลักธรรมทางศาสนาที่เกี่ยวข้องกับตนเอง

❖ พระพุทธศาสนา

หลักคำสอนในการช่วยเหลือ หรือพึ่งพาตนเอง ที่ พุทธศาสนิกชนได้ยืมจากพุทธสุภายิตอยู่เสมอ คือ อุตตาคหิ อุตตานิ นาถิ หรือตนเป็นที่พึ่งแห่งตน

❖ คริสต์ศาสนา

หลักคำสอนในศาสนาคริสต์ คือ ต้องรู้จักช่วยเหลือตนเองก่อน แล้วพระเจ้าจะช่วยท่าน

❖ ศาสนาอิสลาม

หลักคำสอนจะคล้ายกับคริสต์ศาสนา ก็คือ ให้รู้จักช่วยตนเอง และรู้จักเปลี่ยนแปลงตนเองไปในทางที่ดีเสียก่อนแล้วพระเจ้าจะช่วยท่าน

ที่มา : www.kasetyaso.ac.th (สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน 2556)

ใบงานที่ 1.1

คำชี้แจง ให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มศึกษาใบความรู้เรื่องจิตสาธารณะร่วมกันแล้ว
อภิปรายสรุปและตอบคำถามต่อไปนี้

กลุ่ม.....

1. จงบอกความหมายของ “จิตสาธารณะ “

.....

.....

.....

2. ถ้าคนในสังคมขาดจิตสาธารณะ นักเรียนคิดว่าสังคมนั้นจะมีสภาพเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

3. จงยกตัวอย่างปัญหาที่เป็นอันตรายต่อสังคมในปัจจุบันที่เกิดจากการไม่มีจิตสาธารณะ

.....

.....

.....

4. เรามีวิธีการที่จะสร้างจิตสาธารณะให้กับตนเองได้อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

5. จงบอกพฤติกรรมในการปฏิบัติตนเป็นผู้มีจิตสาธารณะ

.....

.....

.....

ใบงานที่ 1.2 แบบบันทึกการทำงานด้านจิตสาธารณะ

ชื่อ ชั้น..... ได้ทำงานด้านจิตสาธารณะ ดังรายการต่อไปนี้

ที่	วัน/เดือน/ปี	รายการ	เวลา	ลงชื่อผู้รับรอง

รวมเวลาทำงานด้านจิตสาธารณะจำนวน.....ครั้ง และขอรับรองว่าเป็นความจริง

ลงชื่อ.....

(นางสาวปภาพินท์ รุณธาดู)

สรุปผลการปฏิบัติกิจกรรมภายใน 1 เดือน

ดีเยี่ยม	ดี	ผ่าน	ไม่ผ่าน
35-40 ครั้ง	24-34 ครั้ง	15-23 ครั้ง	ต่ำกว่า 15 ครั้ง

แบบรายงานตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมจิตสาธารณะด้านการช่วยเหลือผู้อื่น

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างท้ายข้อความที่ตรงตามการปฏิบัติ
ที่แท้จริงของนักเรียนหรือใกล้เคียงมากที่สุด

	ระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะด้านการช่วยเหลือผู้อื่น				
	ปฏิบัติ สม่ำเสมอ	ปฏิบัติ บ่อยครั้ง	ปฏิบัติ บางครั้ง	ปฏิบัติ น้อยครั้ง	ปฏิบัติ น้อย ครั้งที่สุด
การช่วยเหลือผู้อื่น					
1. เมื่อเพื่อนมีปัญหาในการเรียนฉันให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อน					
2. ฉันมักจะแบ่งอาหารและขนมให้น้องแลเพื่อนๆ ได้รับประทานด้วย					
3. เมื่อฉันเห็นคนแก่ สตรีมีครรภ์ และเด็กขึ้นมาบรรดประจำทางฉันสละที่นั่งให้กับคนเหล่านั้น					
4. เมื่อฉันเห็นคนตาบอดข้ามถนนฉันเข้าไปช่วยเหลือพาเขาข้ามถนนไปอย่างปลอดภัย					
5. ฉันสมัครใจอำนวยความสะดวกให้กับผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน					
6. ฉันปรารถนาให้ผู้อื่นได้รับประโยชน์และมีความสุข					
7. ฉันมีความยินดีเมื่อเห็นผู้อื่นได้ดี					

	ระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะด้านการช่วยเหลือผู้อื่น				
	ปฏิบัติ สม่ำเสมอ	ปฏิบัติ บ่อยครั้ง	ปฏิบัติ บางครั้ง	ปฏิบัติ น้อยครั้ง	ปฏิบัติ น้อย ครั้งที่สุด
8. เมื่อฉันเห็นน้องหรือเพื่อนทำในสิ่งที่ ไม่ถูกต้องฉันมักจะให้คำแนะนำและ ชักจูงไปในทางที่ถูกต้อง					
9. ฉันไม่เอาเปรียบผู้อื่น					
10. ฉันสละกำลังกายกำลังทรัพย์ และ เวลาเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น					

1.3. ประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรม

การหาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะด้วยกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังตาราง 10 – 12

ตาราง 10 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละจากการทำกิจกรรมฝึกอบรม เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะด้วยกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 3 กลุ่มทดลอง

กิจกรรมที่	n	$\sum X$	\bar{X}	S.D.	%
1	25	648.00	26.08	1.85	86.40
2	25	630.00	25.38	1.55	84.00
3	25	642.00	25.85	1.18	85.60
4	25	626.00	25.23	1.06	83.47
5	25	646.00	26.00	1.40	86.13
6	25	633.00	25.50	1.18	84.40
7	25	645.00	25.96	1.89	86.00
8	25	644.00	25.92	1.98	85.87
9	25	649.00	26.12	1.02	86.53

ตาราง 10 (ต่อ)

กิจกรรมที่	n	$\sum X$	\bar{X}	S.D.	%
10	25	640.00	25.77	1.12	85.33
\bar{X}	25	640.30	25.78	1.20	85.37

จากตาราง 10 พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำกิจกรรมระหว่างการฝึกอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเท่ากับ 25.78 คิดเป็นร้อยละ 85.37 เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม โดยเรียงคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกจากมากไปหาน้อย ดังนี้ กิจกรรมที่ 9 ชีวิตพัฒนาได้ถ้าใจเราพร้อม มีค่าเฉลี่ย 26.12 คิดเป็นร้อยละ 86.53 กิจกรรมที่ 1 บทสะท้อนเชิงรูปธรรมกับจิตสาธารณะ มีค่าเฉลี่ย 26.08 คิดเป็นร้อยละ 86.40 และ กิจกรรมที่ 5 ความสะอาด คือ ความสุข มีค่าเฉลี่ย 26.00 คิดเป็นร้อยละ 86.13 กิจกรรมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ กิจกรรมที่ 4 ความเสียสละความมีน้ำใจ มีค่าเฉลี่ย 25.23 คิดเป็นร้อยละ 83.47

ตาราง 11 คะแนนจิตสาธารณะ ก่อนและหลังการฝึกอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะด้วยกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ในกลุ่มทดลอง

คนที่	คะแนนทดสอบก่อนฝึกอบรม (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังฝึกอบรม (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)
1	39	69
2	38	68
3	43	82
4	46	86
5	42	75
6	46	85
7	48	88
8	35	80

ตาราง 11 (ต่อ)

คนที่	คะแนนทดสอบก่อนฝึกอบรม (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังฝึกอบรม (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)
9	40	76
10	49	89
11	42	78
12	43	82
13	43	74
14	47	87
15	40	80
16	41	79
17	40	66
18	47	86
19	38	79
20	42	82
21	46	84
22	42	81
23	44	83
24	43	79
25	45	83
$\sum X$	1,069	2,001
\bar{X}	42.76	80.04
S.D.	3.47	6.07

จากตาราง 11 พบว่า คะแนนเฉลี่ยจิตสาธารณะของกลุ่มทดลองก่อนฝึกอบรมเท่ากับ 42.76 หลังฝึกอบรมเท่ากับ 80.04

ตาราง 12 ประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะด้วยกระบวนการเรียนรู้ จากประสบการณ์ของผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศงขลา เขต 3 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

รายการ	ประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรม				
	n	$\sum X$	\bar{X}	S.D.	%
คะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างฝึกอบรม กิจกรรมที่ 1-10 (E ₁)	25	6,403	25.78	6.82	85.37
คะแนนจากการทดสอบหลังการฝึกอบรม (E ₂)	25	2,001	80.04	6.07	80.04
ประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรม E ₁ / E ₂ 85.37/80.04					

จากตาราง 12 พบว่า ชุดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะด้วยกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศงขลา เขต 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.37/80.04 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะด้วยกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศงขลา เขต 3

ผลการทดลองใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะด้วยกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศงขลา เขต 3 ผู้วิจัยสรุปในแต่ละประเด็น ดังนี้

2.1 การเปรียบเทียบพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศงขลา เขต 3 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกอบรม

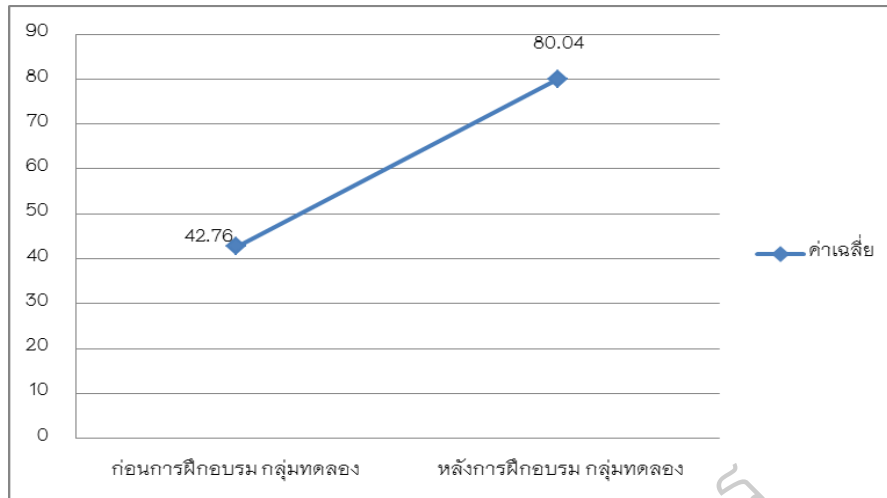
2.1.1 ผลการเปรียบเทียบจิตสาธารณะ ของผู้นำนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 กลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกอบรม โดยการทดสอบค่าทีชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples) ดังแสดงในตาราง 13 และภาพประกอบ 19

ตาราง 13 การเปรียบเทียบพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 กลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ระยะในการทดลอง	n	\bar{X}	S.D.	t	sig
ก่อนการฝึกอบรม	25	42.76	3.28	43.88*	.05
หลังการฝึกอบรม	25	80.04	6.07		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t_{.05,24}$)

จากตาราง 13 พบว่า พฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้นำนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 กลุ่มทดลองหลังการใช้ชุดฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการใช้ชุดฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้นำนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมจิตสาธารณะ หลังการใช้ชุดฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการใช้ชุดฝึกอบรม

ภาพประกอบ 19 กราฟแสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมจิต
 สาธารณะของผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่ม
 ทดลองระหว่างก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกอบรม

จากภาพประกอบ 19 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้นำนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น **กลุ่มทดลอง** พบว่า ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมจิตสาธารณะหลังการใช้
 ชุดฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการใช้ชุดฝึกอบรม ($80.04 - 42.76 = 37.28$)

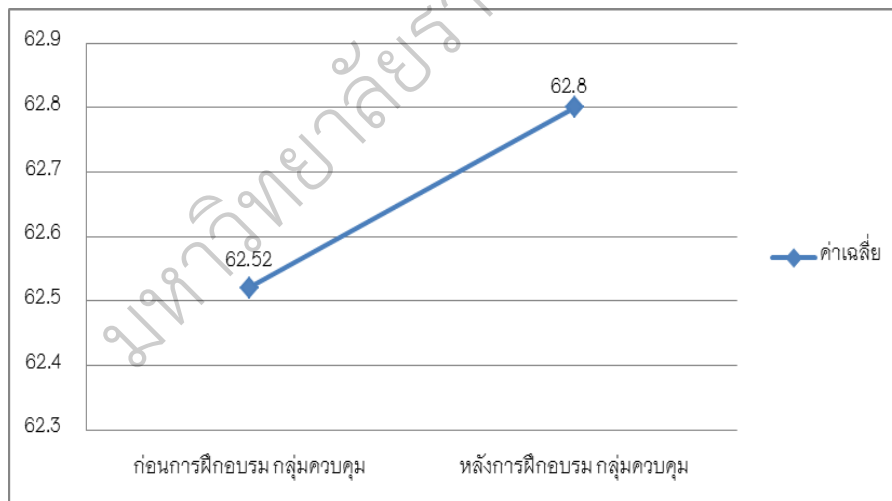
2.1.2 ผลการเปรียบเทียบจิตสาธารณะของผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
 ตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 กลุ่มควบคุมก่อน
 และหลังการฝึกอบรม โดยการทดสอบค่าทีชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน
 (Dependent Samples) ดังแสดงในตาราง 14 และภาพประกอบ 20

ตาราง 14 การเปรียบเทียบพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้นสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
กลุ่มควบคุมก่อนและหลังการฝึกอบรมโดยสอนตามหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ระยะในการทดลอง	n	\bar{X}	S.D.	t	sig
ก่อนการฝึกอบรม	25	62.52	4.46	1.49	.14
หลังการฝึกอบรม	25	62.80	4.67		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t_{.05,24}$)

จากตาราง 14 พบว่า พฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 กลุ่มควบคุม
ที่สอนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ก่อนและหลังฝึกอบรมไม่แตกต่างกัน

ภาพประกอบ 20 กราฟแสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมจิตสาธารณะ
ของผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่มควบคุมระหว่าง
ก่อนและหลังการฝึกอบรมโดยสอนตามหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

จากภาพประกอบ 20 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่มควบคุม พบว่า ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมจิตสาธารณะหลังการฝึกอบรมโดยสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ไม่แตกต่างจากก่อนการฝึกอบรม ($62.80 - 62.52 = 0.28$)

2.2 การเปรียบเทียบพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมหลังการใช้ชุดฝึกอบรมสิ้นสุด

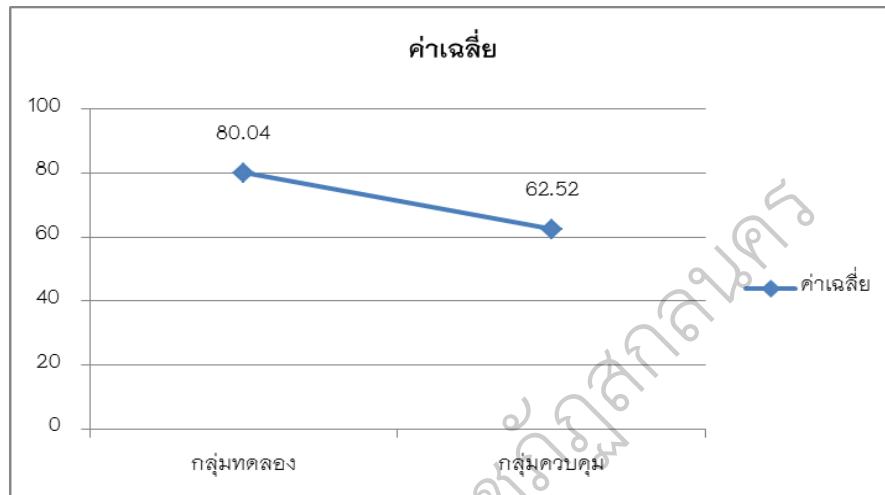
ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 หลังการใช้ชุดฝึกอบรมระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะด้วยกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์กับกลุ่มควบคุมที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยการทดสอบค่าที (t-test) ชนิดกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Samples) ดังแสดงในตาราง 15 และภาพประกอบ 21

ตาราง 15 การเปรียบเทียบพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลองหลังการใช้ชุดฝึกอบรมสิ้นสุด

กลุ่ม	n	\bar{X}	S.D.	t	sig
กลุ่มทดลอง	25	80.04	6.07	10.36*	.00
กลุ่มควบคุม	25	62.52	4.46		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t_{.05,24}$)

จากตาราง 15 พบว่า ผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ที่ฝึกอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีพฤติกรรมจิตสาธารณะแตกต่างจากผู้นำนักเรียนที่เรียนตามกิจกรรมในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ภาพประกอบ 21 กราฟแสดงความแตกต่างพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่วัดระยะหลังจากสิ้นสุดการฝึกอบรมระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

จากภาพประกอบ 21 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในระยะหลังสิ้นสุดการฝึกอบรม พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมจิตสาธารณะสูงกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ($80.04 - 62.52 = 17.52$)

2.3 การเปรียบเทียบพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้นำนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ในกลุ่มทดลองระหว่างหลังการใช้ชุดฝึกอบรมสิ้นสุดและหลังการใช้ชุดฝึกอบรมเสร็จสิ้น 1 เดือน

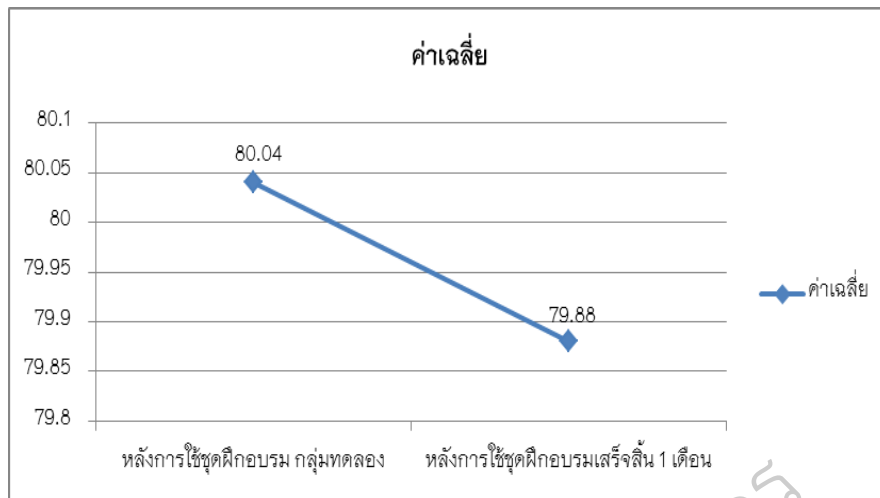
ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมจิตสภาวะของผู้นำนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
ในกลุ่มทดลองระยะหลังการใช้ชุดฝึกอบรมสิ้นสุดและหลังการใช้ชุดฝึกอบรมเสร็จสิ้น 1
เดือน โดยการทดสอบค่าที่ชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples)
ดังแสดงในตาราง 16 และภาพประกอบ 22

ตาราง 16 การเปรียบเทียบพฤติกรรมจิตสภาวะของผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้นสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
ในกลุ่มทดลองระหว่างระยะหลังการใช้ชุดฝึกอบรมสิ้นสุดและหลังการใช้ชุดฝึก
อบรมเสร็จสิ้น 1 เดือน

ระยะในการทดลอง	n	\bar{X}	S.D.	t	sig
หลังการใช้ชุดฝึกอบรมสิ้นสุด	25	80.04	6.07	.60	.54
หลังการใช้ชุดฝึกอบรมเสร็จสิ้น 1 เดือน	25	79.88	6.57		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t_{.05,24}$)

จากตาราง 16 พบว่า ผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 กลุ่มทดลองที่ฝึกอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรมที่
ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีพฤติกรรมจิตสภาวะหลังการใช้ชุดฝึกอบรมสิ้นสุดและหลังการใช้
ชุดฝึกอบรมเสร็จสิ้น 1 เดือนไม่แตกต่างกัน

ภาพประกอบ 22 กราฟแสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่มทดลองระหว่างระยะหลังการใช้ชุดฝึกอบรมสิ้นสุดและหลังการใช้ชุดฝึกอบรมเสร็จสิ้น 1 เดือน

จากภาพประกอบ 22 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้นำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่มทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมจิตสาธารณะระหว่างหลังการใช้ชุดฝึกอบรมสิ้นสุดและหลังการใช้ชุดฝึกอบรมเสร็จสิ้นแล้ว 1 เดือนไม่แตกต่างกัน ($80.04 - 79.88 = 0.14$)